

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 61. De gloriosa Christi Domini Asceßione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO

SEXAGESIMA

PRIMA.

DE GLORIOSA ASCENSIO-
ne Christi Domini.

EVANGELIUM.

MAEC postquam locu- *Marc. 16.*
tus est Iesus, eduxit *Luc. 24.*
eos foras in Bethaniã,
& eleuatis manibus
suis benedixit eis, &
factum est dum benediceret illis,
recessit ab ijs, & ferebatur in cælũ,
& sedit à dextris Dei. Et ipsi adorã-
tes regressi sunt in Ierusalem cum
gaudio magno. Et cum hæc dixisset,
videntibus illis eleuatus est: & nu-
bes suscepit eum ab oculis eorum.
Cumque intuerentur in cælum eũ- *Acto. 2.*
tem illum, ecce duo viri astiterunt
iuxta illos in vestibus albis, qui &
Z dixerunt:

dixerunt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? Hic Iesus qui assumptus est à vobis in cælum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cælum. Tunc reuersi sunt Hierosolymam & monte qui vocantur Oliueti.

FIGURAE.

Gen. 5. **E**NOCH homo iustus, fuit à Deo translatus, nec amplius apparuit super terram.

4. Reg. 2. Elias dum loqueretur cum suo discipulo Eliseo, in ca. ru igneo assumptus est.

3. Reg. 9. Arca foederis fuit in templum Domini à Salomone magna pompa & solemnitate, vniuersoq; populo comitante introducta.

PROPHETIAE.

Deut. 32. **S**ICVT aquila prouocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans expandit alas suas.

Mich. 2.
Isaia 63. Ascendet enim pascens iter ante eos. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra, iste formosus in stola sua.

DE RESURRECT. DOM. 519

*sua, gradiens in multitudinis fortitudinis
sua?*

*Attollite portas principes vestras, & Psal. 22.
eleuamini porte aeternales; & introibit
rex gloria.*

*Ascendit Deus in iubilo, & Dominus Psal. 46.
in voce tubae.*

*Ascendit super Cherubim, & volauit Psal. 17.
super pennas ventorum.*

*Ascendisti in altum, cepisti captiuita- Psal. 67.
tem.*

*Pfallite Deo, qui ascendit super calum Ibidem.
cali ad Orientem.*

*A summo calo egressio eius, & occursum Psal. 18.
eius usque ad summum.*

*Aspiciebam ego in visione noctis, & Dan. 7.
ecce in nubibus cali, quasi filius hominis
veniebat, & usq; ad me antiquum dierum
peruenit; & in conspectu eius obtulerunt
eum, & dedit ei potestatem, & honorem
& regnum.*

CONSIDERATIONES.

CONSIDERA quomodo vertente 1. Punctum.
iam eorum dierum numero, quibus
benignissimus Iesus Apostolos suos, &
nascentem primum Ecclesiam confirmare
decreuerat, quadragesimo post resurre-
ctionem die, sciens venisse horam, qua ex
hoc mundo transiret ad Patrem, cum semper
Z 2 dilexisset

dilexisset suos discipulos, in finem dilexit eos, cum scilicet in hoc digressu voluit illis maiora amoris signa exhibere. Unde apparens illis in coenaculo, in monte Sion, vbi cum sanctissima eius Matre & multis alijs erant simul cōgregati, postquam magna cum caritate, & familiaritate sumisset cum illis cibum, & instruxisset de ijs, quæ facturi essent post ascensionem, præcepit vt irent in montē Oliueti, vt ibidem viderent in caelos ascendentem. Quem in locum cum cōuenissent, apparuit denuò Dominus, volens illis dicere extremum vale. Cogitahinc, quāta cum suauitate & affabilitate fuerit singulos allocutus, ostendens eis necessitatem sui discessus, paternamq; curam, quam semper esset erga ipsos habiturus, promittens se missurum alium consolatorem, qui esset perpetuò mansurus cum ipsis. Inde verò, quomodo omnes discipuli prostrati in terram, non valentes ob nimium gaudium dolore mixtum continere lachrymas, incipiant magna dilectione exoculari ipsius sacrosantas manus & pedes; at ipse tenere singulos amplectens, modò hunc, modò illum, suauiter eos consolabatur & benedicebat.

Sed considera separatim, ecquid in animo

animo senserit B. Virgo, quæ ipsum ardētius ceteris omnibus amabat. Et quid debuit facere cōsequentissimus Iesus ei Matri, quam ad eō diligebat, quæ iustiori nomine, quam ceteri mærebat & magis affligebatur ob ipsius discessum? desiderabat illa vehementer comitari filiū, sine quo illi erat vita acerba futura. Hinc potes cogitare, quod inter eandem illam amplexaretur, tota liquefacta & cōmota materno amore, reclinauerit caput suum, eo modo quo fecerat Ioannes, supra pectus filij, dicens illi: Fili mi, si vis abire, trāsfer me tecum; sed deinde se ipsam solabatur, intelligens esse filij voluntatē, vt aliquāto adhuc tempore remaneret in hoc mundo, ad consolationem & custodiam illius gregis, quem ad eō mcestum relinquebat, vt ne vno, eodemque die, penitus fierent orphani, priuati tali patre, & tali matre.

Considera, cū iam aduenisset hora, vt abiret, eleuans benedictus Iesus diuinas suas manus, omnibus benedixit, & ipsis aspectatib. incepit eleuari à terra, ascendens paullatim, eleuatis manibus discipulis benedicēdo, & oculis in ipsos defixis, suauiter intuēdo. Ferebatur Dominus in altū facie serena & hilari (trūphatoris instar) corona splendida & regali.

gali redimit⁹, & stipatus felici illo choro
 SS. Patrum; qui decāntantes sui liberato-
 ris ac vindicis laudes, sequebātur ipsum.
 ouantes. Et ecce dum Princeps cælestis
 militiæ in cælo annunciaret aduentum
 Regis Gloriae, aperti sunt cæli & beati illi
 spiritus turmatim descenderūt obuiam
 Domino suo; cumq; ipsum magna re-
 uerētia & submissiōe adorassent, hym-
 nis & ineffabilius canticis ipsum dedu-
 xerunt in cælos. Quis vnquam poterit
 explicare magnitudinem istius gaudiij
 & quanta fuerit exultatio, & quod spe-
 ctaculum inter beatissimos spiritus &
 sanctas illas animas, quando sibi mutuo
 occurrerunt? quis poterit cōmemorare
 amplexus illos, & laudes, ac gratias, quas
 omnes, victori Domino decantarunt?

Psalm. 6.

O gloriosa & iucunda solemnitas! O
 triumphus dignissimus! *Ita honoratur
 is, quem Rex celi voluerit honorare; ita
 est exaltatus, quia se adeò profundè hu-
 miliauit.* Ecce benedicte Iesu exaltatio

Philip. 2.

tua; *Ecce nomen supra omne nomen, quod
 tibi datum est, cō quod te ipsum exinanis-
 ris, factus obediens usque ad mortem.* Ec-

Isaia. 53.

ce fructum tot animarum, quem colle-
 gisti, eo quod propter peccata nostra po-
 sueris animam tuam. Ecce gloriosam co-
 ronam quam obtinuisti, eo quod tanta
 fortitudinē

DE RESVRRECT. DOM. 525

fortitudine, ad eò difficilè iter superaue-
ris. I nunc ò Domine, & nobilis trium-
phator in requiem tuam, deferens tecū
arcam sanctificationis tuae, nempe tuam *Psal. 137.*
sacratissimam humanitatem; exaltare
super omnes cælos, & gloria tua sit su-
per omnem terrā, tibi omnes angeli, tibi
cæli, & vniuersæ potestates, tibi Che-
rubini & Seraphini in celsibili voce pro- *Psal. 107.*
clament: *Sanctus, Sanctus, Sanctus Do-*
minus Deus exercituum, pleni sunt celi
& terra, maiestatis gloria tua.

Vide iam magnā illam aquilam, quæ *Deut. 32.*
volēs prouocare generosos suos filios, vt
eleuent se a terra, & collocent spē & desi-
deriū suū in supernis, vbi sunt vera gau-
dia, hodie extendit alas suas supra ipsos,
& ascendens ipsis præsentib⁹ in altū, eos
reliquid corpore quidē in terra; corda ta-
men eorū abstulit secū in celū. *Gen. 32.* Vide ma-
gnū illū Patriarcham Iacob, qui disce-
dens ab æterno Patre, & peregre veniēs
in hanc nostrā terram, cū in solo bacu-
lo crucis transisset torrentem passionis
& mortis, modò rediens ad domum pa-
ternam, intrat gloriosè cælos, stipatus
duob⁹ nobilissimis agminibus, angelo-
rum & animarum sanctarum. *Luc. 15.* Vide bo-
num pastorem, qui descendens ex cæ-
lesti illo monte, postquam inuenisset *Matth. 18.*

Ibidem.

perditam ouiculam, & assumisset in humeros suos, redit magna lætitia ad domum propriam, vbi conuocans omnes suos amicos & vicinos, eos inuitauit ad sibi congratulandum, cum ouem illam, quam tanto suo labore quæsierat, inuenisset, & valore sui pretiosi sanguinis recuperasset. Vide tandem o anima mea dilectum tuum, qui inuitatus à spōsa, fugit velut leuis capra, & velox hinnulus supra montes aromatum, supra angelicas Hierarchias, ascendens supra Cherubin & Seraphin, vsque ad sublimem thronum Diuinitatis, vt quiescat in sinu æterni Patris, à quo exierat.

*Cant. 8.**Psal. 23.*

Considera quomodo Saluator, cum sublarus esset ex conspectu discipulorum; momento temporis fuerit in cælo empyreo; ibique aperiens portas æternales, (quæ ad eum vsque diem fuerant generi humano occlusæ) intrauerit more triumphantis, cum illa multitudine in paradysum. Hic contempleris licet, quanta exultatione & iubilo, sit in cælo exceptus triumphator mortis & inferni, quibus canticis & laudibus, qua reuerentia & honore sit à cælestibus illis Hierarchijs exceptus. Quomodo præ gaudio psallebant Angeli! quomodo admirabantur Archangeli! quomodo ardebant

ardebant amore Seraphini ' quomodo interrogabant inferiores ex superioribus id, quod Prophetico spiritu prædixerat Isaias: *Quis est iste, qui venit de Edom? quis iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis sua?* Tandem cum peruentum esset ad thronum paternæ gloriæ, ibi humillimus Dominus, (qui quoad humanitatē solam erat minor Patre) se inclinavit & dixit illa ipsa verba, quæ protulerat iam ante in mundo: *Pater ego manifestavi nomen tuum hominibus, te glorificaui supra terram, consummaui opus, quod imposuisti mihi ut dimplerem, iam Pater clarifica Filium tuum, ea claritate quam habui apud te, antequam mundus fieret.* Tunc æternus Pater eleuans & amplectens Filiū reposuit in illo sublimi throno, & iussit sedere ad dexteram suam.

Isaia 63.

Ioan. 57.

Postremò oculos reflecte, & vide quomodo manserit beatissima Mater cum Magdalena & discipulis, supra montem obstupefacti & attoniti, aspicientes Dominum ascendentem in altum, quam diutissimè poterant, oculis prosecuti; at cum nō possent vltra intueri oculis corporeis, supplebant mente & cogitatione. O quantum gaudium erat, videre Dominum vniuersorum adeò gloriosè

Z s. ascende!

ascendere! O si quis potuisset videre beatissimos illos spiritus, & sanctas animas, quæ vnà cum ipso ascendebant, & audire diuinas illas & lætas voces! Eius ego animam existimo, præ voluptatis magnitudinis & suauitate emigraturâ fuisse è corpore, & vnà cum ipso in cælum conscensuram. Interim dum ibi hærent, Dominus gloriæ, qui nõ obliuiscitur eorum, quos amat, misit confestim duos Angelos in terram, qui nunciarent ipsius aduētum in cælos, dilectam Matrem cum alijs solarentur, qui omnes Deum laudantes, & agentes gratias, lætissimi in urbem Hierosolymitanam se receperunt.

COLLOQVIVM.

ROGA Christum D. N. vt sicut ipse suscitans se à morte, ascēdit ad dexteram Patris: ita velit ad se trahere cor & mentem tuam, vt abstracta ab omni terreno desiderio, illum solum ardenti studio quærat, & desideret: & eodem, quo ipsum firmiter credis ascēdisse, tu etiam omni conatu studeas ascendere; ita, vt etiamsi corpus te retineat in hoc exilio longè diiunctum à tuo dilecto, animo saltem & cogitatione, possis semper cum illo, in ista felici patria versari & permanere.

DOCV.

DOCUMENTA.

1. **C**HRIſTUS ſe vi propria in altum eleuans, aſcendit in calum in praſentia ſuorum diſcipulorum. Ita qui alijs praſunt, vt ſuperiores & paſtores ſe ipſos attollere, in praſentia ſubditorũ bona vita & caeſti conuerſatione debent, eoſq; excitare bono exemplo, ad auocandum animum à rebus terrenis, & eleuandum ad acquirendam virtutem.

2. Si Chriſtus caput noſtrum aſcendit in calos, & vbi fuerit caput, ibidem & mēbra ipſa a deſſe conueniat; debemus item & nos ſperare tandem aliquando aſcenſuros in calum, vbi eſt caput noſtrum, ſed tamen ad ipſius vitam conformātes noſtram, digna & viuua huius capitis membra inueniamur.

3. Chriſtus primò euocauit diſcipulos ex ciuitate, deinde deduxit in Bethaniam, poſt hac illis benedixit, & nouiſſimè conſcendit in calum. Ita in conuerſione peccatoris, Dominus primò omnium extrahit illum ex peccato. Secundò ducit illum in Bethaniam, id eſt, in domũ obedientia, vt obediat praeceptis eius. Tertio illi bene dicit, implendo eũ ſua gratia. Quarto aſcendit, hoc eſt, facit eum conſcendere apicem virtutis & perfectionis Chriſtiana.

4. Chriſtus,

Philip. 2.

4. Christus, qui in sua natiuitate exinaniuit semetipsum, & se fecit inferiore non solum Angelis, sed etiam hominibus, formam serui accipiens, meruit in sua ascensione euehi supra omnem creaturam humanam & Angelicam: ita nos, si cum voluptate desideremus exaltari cum Christo, non subterfugiamus humiliari in hoc mundo, & deprimi eius exemplo infra omnes.

5. Dixerunt Angeli, quod, sicut Iesus ascendit, ita veniet. Dominus ascendit beniuolus; sed veniet terribilis, & illius, quod in suo abitu nobis benignè commendauit, in reditu cum seueritate, rationem exiget. Quare non negligamus tempus nobis concessum ad pœnitentiam, quandoquidem eò maiori austeritate redibit ad iudicandum, quò diutius & patièntius expectāris.

6. Apostoli, postquam ab ijs discessisset Christus non solum tristiores nō sunt rediti, sed etiā pleni gudio redierunt Hierosolymam. Qui nimium turbantur, cum Dominus se paululum illis subtrahit, auferendo spirituales consolationes, se ipsos verius quàm Christum amare demonstrant. Verus amator est fortis & constans, neque consolationibus extollitur neque desolatione deprimitur, sciens

nec.

DE RESVRRECT. DOM. 529

neo fieri merito suo, cum visitatur à Domino: nec se reijci, cum sese Dominus paululum ab eo subtraxerit.

7. Postquam redemptor noster ascenderit in calum sequamur ipsum desiderio, & eò scandamus corde, quò credimus ipsum corpore conscendisse. Fugiamus omnia mundana desideria, neq; nos quicquam afficiat amplius super terram, cum habeamus Patrem in caelis.

Z 7 ME-